

Előfizetési árak:

Egész évre	10— K
Fél évre	5— K
Negyed évre	2.50 K

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik szerdán és szombaton.

BAJA

Kiadóhivatal

Kazal József könyvnyomdája, ahol előfizetések és hirdetések felvételnek. Telefon 45.

Szerkesztőség

Baja, Eötvös József-utca 2. szám.
Telefon 116.

Felelős szerkesztő: Meskó Zoltán

Álszeméremből

évek hosszú sora óta még keztyűs kézzel sem mertünk hozzányulni városunk egyik köztudomású fekélyéhez: a tilkos prostitúció kérdéséhez. Mindenki tudja, hogy a vidéki városok között kevés van olyan, ahol a tilkos és százszorosán fertőző prostitúció annyira grasszálna, mint Baján. E vezetőhelyen hívjuk föl a rendőrkapitányság figyelmét ennek a fekélynek ilyen mérvű elterjedésére, amelyet álszeméremből nem megírni, vétek volna az újságírás határozott feladatával szemben.

Amikor a városi szabályrendeleteket megalkották, tizenhat olyan ház volt, amelyben rendőri és orvosi asszisztencia mellett áldoztak Vénusz vulgának, s a szabályrendelet e házak maximális létszámát, az akkori létszámban, tizenhatban, állapította meg. Ma csak három van a városban, amiből parányi gondolkodással konstatálni lehet azt a természetes tény, hogy a tűrházak folytonos apadásával a tilkos prostitúció alaposan terjedt.

Pekáry, aki a vidéki rendőrségeket tanulmányozó körútjában Baján is volt, első szempillantásra észrevette, hogy Baja a tilkos prostitúció egyik vidéki főfészke, s megígérte, hogy deklétíveket küldet Bajára, ha az egyetemes nyomozóhivatalt felállítják. Pekáry jóakarata nagyon szép, de Baja viszont nem engedheti meg inkább elterjedni ezt a fekélyt, addig míg Pekáry

emberei irtják ki a tilkos kéj-nőket.

A rendőrség valami érthetetlen okból hosszú ideje színetlen huny és nem akarja észrevenni vulga Vénusz ellenőrizetlen papnőit, akik végig fertőztetik a várost, ép ezért ehelyütt hívjuk fel a főkapitányt néhány razzia rendezésére, amely bámulatos eredménnyel végződnek. Tünni ezt a grasszálat nem szabad. A legveszedelmesebb fészkekbe, ahol a tilkos prostitúció naponként orgiákat ül, készséggel kalauzoljuk el a behuny szemű rendőrséget.

Téli álmát

Áluszsa a város mélyen, öntudatlanul. Leálmodik egy néhány tárgysorozat jól megszerkesztett közgyűléseken és ilyenkor mozog, rug, üt és vág, ahogy az álom kívánja, ép úgy, mint egy jól horkoló, elnyújtózt altó ember. Utánna aztán hosszú, csendes apátia . . .

Jól megirt vagyis megbeszélte malaszt marad többnyire a felbuzdulás, még a szalmalagnál is mulóbb. Pánapig közbeszéd, azután mind a feledésé. Űgyesen, odaadással, igazi őszinte városszeretettel tett közbeszólások, ajánlatok, észrevételek: sorba tűnnek le az emberek emlékezésének határaitól. Élünk tovább, mintha mi sem történt volna és bámulunk előre, melán . . . a jövőbe.

Pusztá ismétlés csak, hisz megirtuk tiszser is, hogy nemcsak a megszületése fontos egy-egy életvágó eszmének, hanem a felvetése, istápolása, gondozása is. Nemes, okos, gondolatokat és terveket nem elég jól körülírtan kivételre ajánlani, hanem foglalkozzék azzal elsősorban az ajánló folyton, minden egyes

fázisában, egyforma kedvvel és buzgósággal pont a megvalósulásig. Ha kell azután is . . . És ezért tegye tul magát a sablonokon. A bürokrácia szent berkeiben jól megforgatott ügyeket adja ki a tanács egyes törvényhatósági bizottsági tagoknak — bizományba. Nem hiszem, hogy akadna egy, aki ne vállalná szívesen megbízatását . . .

Mindenesetre többre jutnánk vele a mi jelen, maradi, mivelsem törődő politikánknál.

Este jő az Est

aminthogy ez természetes is. Pesten ugyanis ez nem természetes, (végre egy előnyünk Budapest felett) mert hiszen ott már délután jő az Est. Nálunk már egy csomó törzsvendége is van a pernonon. Sőt vannak fanatikuskok is, akik esőbe és hóba várják nap-nap után a berohanó vonat és lesik a kalauzkocsizhoz futó postást meg az újságosokat . . .

Ezeknek a vendégeknek most pár nap óta egy szörnyű rejtély megfejtése motoszkál a fejükben, némelyeknek tán az alvást se engedi meg, de a mai napig nem jutott a nyitjára senki . . .

Amikor ugyanis — amint már fennen mondtam — berobog az Est, egynehány nap óta két ember rohan érte a kalauzkocsizhoz. Atveszik rendben és csendben és azután szét válnak. Az egyik benn, az előcsarnokban, a másik künn a hóban és a fagyban, a jégverem sarkán. És jaj nekik, ha átlélik ezt a határt . . . Vége a hazának, a városnak és a világnak, jő az állomástönök és ismétli az ukázt . . .

Miért mindez?! Igazán nem tudom. Hisz olyan szépen megférnének egymás mellett . . .

De kezdek elbizakodni és azt niszem, hogy mégis a kedvünkért törtenik: legven min mosolyognunk . . .

Innen-onnan.

A törzssasztalnál ülünk

a fényes kávéházban, künn szomorú késő téli délutáni borongós esthalmály. Ülünk egymáran, fáradt és szomorú emberek, ülünk és bámulunk az egyhangú kisvárosi utcába, az utca szemetébe, a semmibe. Ülünk gondolat, cél nélkül, szegény fáradt emberek a villanyfényben, mert oly jó pihenni, csak nézni és semmire sem gondolni. Az utca népe, dolgozó és sétáló emberek közönyösen mennek el mellettünk. De jönnek apró, rongyos kis pitianerek, megállítják őket a fény, szegény, éhes szemük rátapad az üvegre, oly nagyon benéznek. Látnak sok márványasztalt, puha páholyt, az asztalon kávét, süteményt. Arcukat pirosra festi a hideg, meg a kis irigységgel vegyes vágy; micsoda finom illatok, milyen álmok bizsergethetnek ilyenkor a kis toprongyosokban? Istenem, ha mi azok és olyanok lennénk, mint amilyeneknek és kiknek ezek az ember-csemeték gondolnak bennünket!

Hetyke kis legény

áll most az ablak elé, mindenkinek felderül az arca, maga a megtestesült kacagó, ujjongó szegénység áll előttünk. Ruhával foltozott rongy az egész kis ember, a haja a szemébe lóg, az arca szurtos-pizkos, de valami, még sosem látott életöröm villog a huncut szeméből, benevet a kávéházba s ahogy a cigarettát szívja, abban gög, lenézés van. Ennek nem imponál a sok tükör, se a sok jó, amit lát, ez egész biztosan tudja, hogy ő fontosabb valami, mint mint mi ott a kávéházban együttvéve. Nézzük egy kis jókedvvel, egy kis visszaemlékezéssel régi meghunyászkodásokra, elfelejtett gyavaságokra és talán szegyeljük is magunkat egy kissé a kis gögös, vidám, huncut koldus előtt, akinek

A világon létező bármely gyártmányu Zongora és Pianinó

nálunk 150 koronával olcsóbb, mint bármely budapesti vagy bécsi cégnél, készpénzért és részletfizetésre

HAAS és WEISZ zongoratermei BAJA, Főtér,

a városháza és Nemzeti Szálló között.
Telefon-szám 143.

A világhírű Stingl és Hoffman Cserny zongoragyárak vezérképviselete.
Harmonium, cimbalom és használt zongorákat eladunk, becseserlünk és bérbeadunk.

van bátorsága lenézni a nagy, komoly embereket, a fényes kávéházat, a világot. És megérezzük, hogy ez kölyök valaki lesz, még ha koldus marad is egész életében.

Az építési szabályrendelet revíziója.

Valami különösebb építési kedvet és tünetet nem igen tapasztalhatunk ugyan városunkban, amely kopottas és sokszor tisztán falusi külszínét nem igen hajlandó tisztán konzervenségből egy kis városi csinnal felcserélni. Az építkezés aránya karakterizálja egy-egy város mozgalmasságát s minthogy Baja nagyon csendes és immobilis, építkezése is gyöngye lábán áll. Főoka azonban ennek főleg az, hogy túlságosan sok nálunk az a nyugodalmas megelégedett elem, amelyből hiányzik minden reformálási hajlandóság és elégedetlenség, s amely nyugodt öntudattal rak koronát korona után a takaréksá a világot sem merne valami vállalkozásba kezdeni.

Pedig haladás és fejlődés ott van csak, ahol van magaelégedetlen, nyugtalan vérű és vállalkozó szellemű elem is, amely mindig újat akar, mindig szépíteni és tökéletesíteni szeretne mindent. A mi mostani generációnk — a domináns elemet érve — nem igen izgága rész, hanem a főtebb említett halvérű tömeg s nehezen mozduló, s nincs megáldva semmiféle spekulatív tehetséggel. A telekspekuláció is ismeretlen ugyszólván a mi városunkban — a város maga sem tudja kihasználni telkeit — s ennek következtében említésre méltóbb építkezéssről sem számolhatunk be.

Am a későbbi nemzedék esetleges építkezési tervének egységes irányba tereléséről már most kell gondoskodnunk, mert a város mostani formája is egészen más lenne, ha dícsőségben és tértelenségben boldogult eleink valahogyan gondoltak volna arra is, hogy nem egészen mindegy egy városra nézve, hogy össze-vissza ferde építések-e az utcái, vagy pedig egyöntetű szabályozással egyenesen alakulnak ki az idők folyamán, a szegélyes cikk cakkos utcák nem mennek nálunk ritkaság számba s az idevetődő idegent sok furcsasá-

gánk közül leelőször is ez döbbsent meg s azután jut ideje annyira magához térnie, hogy észrevehesse, mennyire egyik legkisebb hibánk ez csak.

Az építési szabályrendelete a városnak elavult, nem kielégítő s még sem dolgozták ezideig tőzgyökereken át. Hiányos ez a szabályrendelet, amely nem precizíroz semmit, alig nyújt valamire felvilágosítást s elősegíti azt, hogy a város hollószámba menő építkezésében továbbterjessze az eddigi rendszertelenséget. Szükséges és üdvös munka volna tehát ezt a szabályrendeletet tökéletesen átdolgozni, nagy körültekintéssel, a mai viszonyok szigorú számításba vételével s különös tekintettel — praktikus célok mellett az esztétikai követelményekre is. A mérnöki hivatalnak nem kerülne óriási munkájába ez a revízió, amellyel legalább megakadályozhatók azt, hogy a jövőben a rendszertelen építkezés terjedjen tovább.

Pisszegés a szinpadon.

A staggione társulat csütörtök esti első előadásán a Kisértetek második felvonását egy kis incidens zavarta meg. A nézőtérén két ur nem is nagyon suttogva beszélgetett, mire Könyves Jenő játék közben megállt, lenézett és halkán lepisszegett a diszkuráló urakra s addig nem is folytatta a játékot, míg nem lett csend. Első tekintetre jelentéktelennek látszó dolog ez, pedig az incidensek sokszor nagyon is nagy befolyással vannak az előadásra s igazán nehéz a színésznek ilyenkor tapintatosnak lenni.

Nem tudom, hogy a publikum nagy része hogy fogta fel a csütörtök esti pisszegést, de azért egy pár arcon mintha egy kis megütközés mutatkozott volna. Én és velem együtt többen melegen, sokáig tapsolni szerettünk volna Könyvesnek, a színésznek, aki komolyan veszi feladatát, de megköveteli, hogy a publikum is komolyan vegye őt.

Azonkívül, hogy feltétlen intelligens dolog a színésztől, ha szerepét ily komolyan fogja fel, okos dolog volt Könyvesnek ez a látszatra kissé tulenergikus cselekedete. Mert a bajai

publikum egyáltalán nem fegyelmezett színházi közönség, legalább is jó részben nem. Ennek a fegyelmezett-komolytalanság, a szinpad semmibe vévése a színészek részéről leginkább az oka. Hisz emlékezhetnek még olvasóink, hogy a legutóbbi nyáron is mennyit panaszkodtunk színészeinkre a fegyelem teljes hiánya miatt. Akkoriban a szereplők a szinpadról egész nyugodtan lediskuráltak, leköszöntek s egyáltalán ügyviselkedtek, mintha a nézőtérén pár ismerősükön kívül más nem is lenne. Ilyen körülmények között aztán persze hogy csodálkozik a publikum és nem tudja megérteni azt a színészt, aki még azt sem tűri, hogy a nézőtérén a hallgatóság egymás közt beszélgesse.

Hogy Könyves az egyszerű lenézés helyett halkán lepisszegett, az azt mutatja, hogy ismeri jól a bajai publikumot és tudja, hogy itt csak ily radikális eszközökkel lehet célt érni.

H i r e k.

Tűz a Józsefvárosban.

Szombatra virradó éjjel harangkongás, tűzilárma verte fel a város csendjét. A Józsefvárosban ütött ki a tűz s messze lobogó lángja pirosra festette az égboltozatot. Veszeloovszky József honvédhuzsárörmesternek a Rákóczy-ut és Flórián-utca sarkán levő háza gyulladt ki.

A tűzoltóság megjelenésekor már az egész ház lángokban állott, kivonult a katonaság is és csak együttes erővel sikerült a tüzet lokalizálni. Azt azonban már nem akadályozhatták meg, hogy a porig égett istállóban levő két ló, egy borjú és kutya benn ne égjenek.

A tűz úgy keletkezett, hogy a házban lakó cigányok egyike, mielőtt aludni tért, az istállóban pipára gyújtott s az égő gyufát félre dobta. A tűz az istállóból átsapott a háztetőre, mely szintén teljesen leégett.

Gyászhir. Mint részvétellel értesülünk, özvegy Grossberger Ignácné szül. Schmidt Gizella hosszú szenvedés után elhunyt. Az elhunytban Schmidt Mari és Schmidt Adol' nővértiket gyászolják. Temetése vasárnap d. u. 2 órákor lesz.

Marólugot ivott tegnap Kalapos Mária, egy bajai 18 éves leány. Súlyos sérüléseivel a helybeli kórházba szállították, állapota életveszélyes. Tettének oka ismeretlen.

Eljegyzés. Szilvássy Juliskát, a csatáljai jegyző bájos leányát eljegyezte Gerber Fülöp másodjegyző.

Színházi műsor. Szombaton Brezda ur, vasárnap délután A gólya, este Az aranykakas, hétfőn Napraforgós hölgy, kedden a Hűtlenség iskolája.

A „Bajai Sport Egyesület” február 23. napján délelőtt 11 órákor a városháza 2. számú tanácstermében tartja ezidei közgyűlését. Határozatképes számban meg nem jelenés esetén a közgyűlés tekintet nélkül a megjelent tagok számára 1913. évi március hó 2. napján délelőtt 11 órákor a városháza 2. sz. tanácstermében lesz megtartva.

Gyilkosság Csantavéren. Vasárnap délután Földi György csantavéri lakos átment a szomszédjához Kiss Vásárhelyi Ferenchez valami ügy megbeszélése végett. Beszélgetés közben összeveszett a két ember s a szóváltás hevében a gyorsan hevülő Földi a nála levő bottal támadt Kis Vásárhelyire, aki dühében egy ásót kapott fel s Földi felé sujtott. Az ásó élével Földi fejét érte s azt széthasította. Földi az ütés pillanatában szörnyet halt. Kis Vásárhelyi azután a csendőrségre ment jelenteni az esetet. A csendőrség letartóztatta az önként jelentkező gyilkost és a bacsstopolyai járásbírósi fogházba szállította.

Olvasóink figyelmét felhívjuk lapunk mai számához adott mellékletünkre, mely a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank 1912. üzletévi jelentését és mérlegét foglalja magában. Ezen tökéletes, előrelátással és szakértelemmel vezetett nagy vidéki pénzügyintézetünknek, — mely szegedi központja és bajai, nagyikindai és pancsovi fiókjaival az egész délvidékre kiterjedő intenzív működést fejt ki — legnagyobb fiókja Baján van s az elmúlt év ösze óta helyiségei városunk díszét képező impozáns palotájában vannak elhelyezve. A bajai fiók vezetősége és helyi választmánya az elmúlt év nyomásztó és minden üzleti életet megbénító rossz gazdasági viszonyai között is minden tekintetben rendelkezésre állott a bajai piacnak és ismételt

Megnyilt MA SZOMBATON (este 6 órákor)

a „Vasuti vendéglő” I. és II. osztályu ÉTTERME.

Baja város közönségének

szives támogatását kéri

Singer László vasuti vendéglős.

tanujelét adta annak, hogy feltétlen érdemes arra a kitüntető bizalomra, amelyben a város és környéke közönségének minden rétege részéről egyaránt részesül. — Osztalék fejében az intézet ugyanannyit fizet, mint az elmúlt évben, 26 koronát és részvényének szelvényei 1013. március 3-tól kezdve a fiókintézet pénztáránál, Baján beváltatnak.

Dr. Wallehsaus Gyula orvos, lakását Szt. Antal-utca 11. sz. alá helyezte át.

Színház.

Csütörtökön este a „Kisértetek“, Ibsen egyik legjobb drámája kezdte meg a színi szezon. A darab megválasztása nem a legszerencsésebb volt, amennyiben ugyanezt az Ibsen-dramát már láttuk két évvel ezelőtt Könyves társulatával előadva. De ezt a körülményt csak a kassza érezte meg, jobb darabot első előadásra keresve sem igen lehetett volna találni. Kicsi, közönyös publikum várta az előadás kezdetét, de a közönyt a cselekvény haladásával érdeklődés, megrendülés, lelki válságok váltották fel. Azt hiszem, hogy mindenki csodálta, tán egy kis haraggal és irigységgel (ha szabad ezt az érzést így neveznem) a nagy norvégot, aki csak így eljön hozzánk egy estére, ezer és ezer kilométernyire a ködös északról, gyönyörű tájfalvakat, nagy életviharokat tár elénk és a dunaparti kis városban megindulnak szívek és szemek, lélekzavisszafojtva lesik a szavakat cinikus kereskedők és csipkefelhős asszonyok.

Alwig Oszvald szerepét Könyves kreálta. Herceg jellemezte talán legjobban Könyves játékát, midőn nagyon intelligens prologusában Zacconi Ibsen játékával szemben azt mondja Könyvesről, hogy a nagy drámai mélységeket nem folytonos kitéréssekkel, ideges őrgöngyösekkel, hanem nyugodtabb, de nagy tüzeiket rejtő játékkal sejteti. Mandersz lelkész szerepében Herceg, hogy úgy mondjuk nem játszhatta ki magát, itt kissé talán elhibázott volt a szereposztás, amennyiben Oszvald szerepében Herceg határozottan többet adhatott volna.

Rónay Géza Engstrand szerepében nagyon jó volt és első szereplésével igazán feljogosított arra, hogy még sok jó alakítást várjunk tőle.

A női szereplőkről bizony nem sok jót mondhatunk. Se Arany Olga, se Szapáry Janka nem játszottak valami elsőrangban.

A „Faun“ zsúfolt házat vonzott pénteken este. Knoblauchnak, aki állítólag magyar fiú, nagy sikerei voltak már Londonból kiindulva úgyszólván egész Európában a Faunnal. Ugy nagy általánosságban beszélve az egész előadásról, be kell vallanunk, hogy bizony nem a legsikerültebbek közé tartozik. De meg kell azt is jegyeznünk, hogy nem egészen a színészek és a rendezés az

oka. A Faun előadása egész más színpadot, modern technikájú színpadot követel. Gondoljunk csak a második felvonás végére, mikor villámoknak kellett volna cikkanni, vagy a harmadik felvonásra, ahol nagyon fontos dolog a világítási hatások sikerülte. Mindezek hiánya rontotta az előadás sikerteltét, a színészek hibáján kívül.

Herceg Jenő volt a Faun. Azt hiszem, nem túlzás, ha azt mondom, hogy sokunkat győzött meg Herceg Jenő arról, aminek ellenkezőjéről már sokszor hallottunk, hogy vidéken is lehet kiforrott művészetet, legnagyobb igényeket is kielégítő játékot élvezni. Csak be kellett lépnie Hercegnek a színpadra, már élet vitt az előadás addigi egyhangúságába. Valahogyan rögtön megérez-tük, hogy igen ez a Faun, a mezők szabad félistene, az állatok és madarak kedves, bohó tarse. S a belépésével, a kitűnő maszkjával kellett jó hatást fokozatosan növelte az előadás végéig. Pedig nehéz szerep a Faun, nagy és fárasztó, aki ily gyönyörűtlen megállja benne a helyét, az öntudatos, kiváló színész lehet csak.

Lord Stornbury Zoltán Lálszó volt. Látszott rajta, hogy küzködik a nem neki való szereppel, talán ha nagyon jól játszott volna sem hittük volna el a fekete, egyáltalán nem hidegvérű és nyugodt fiúról, hogy ő angol lord. De látszott rajta a jóakarát, ami talán majd más, inkább neki való szerepben jobban fog érvényesülni.

Rónay Gézát Sir Ernest Craddock szerepében ismét csak dicsérni lehet, rövid szerepében is tudta a közönség figyelmét magára irányítani. Kevesebb jót lehet már mondani a Morris szerepét vívó Jeney Ferencről. A női szerepeket még legjobban játszották J. Szél Rózsi és Arany Olga. A többi szerepet R. Bányai Etel, Szapáry Janka, Róna Rózsi, Lőcsey és Debreczenszky töltötte be.

C s a r n o k.

Két mese.

A HALÁL LOVAGJA.

Az őszi alkony leszállott hirtelen, mintha sűrű szürke fátyol borítottak volna a háztömbök fölé. A villamos lámpái kigyultak és működött a fék: mintha lámpás ember botorkálna a sötétben... Kint állottam a peronon, a kocsi vezetőj mellett. Odabent nem volt hely, a kocsit telve volt hazafelé tartó kirándulókkal. A Zugligetből jöttek, miután örömeiket a csipős őszi szél megrontotta odakint.

Magam is fázósan húzódtam meg a sarokban és belebámultam a homályosságba. Nézetem, hogyan mosódnak el lassan-lassan a bérpaloták éles vonalai, bele az égboltozatba, amely jobbfelől sötét volt, mint valami viharfelhő, elől piszkos-fehér, mintha szomorú őszi hajnal volna,

amelytől félve riad vissza a világosság, a napsugár... az élet.

A kocsit a hidra ért lassan, az emberek forgatagába. Nézetem a nagy vizet odalent és az ég világosan színtől láttam benne. A sötét hullámok hömpölyögtek a feltámadt szél előtt, a homály megnövelte, óriássá dagasztotta őket... a hid is, mintha attól a nagy hideg áradattól remegne.

Átnéztem a tulsó partra, a rakodópart felé és valami lekötötte a figyelmemet. Egy ember állott a part alatt, a víz mellett mozdulatlanul. Ember volt, jól láttam a homályos szürkeségben is, sötét alakja kirajzolódott a part fehér fűvényéből... A villamos lassan haladt a tulsó part fele.

Az ember ott a part alatt állott a szobor nyugalmával. Vajon mit keres, mit akar a víz partján? Hirtelen öngyilkosságra gondoltam. Jön a tél, a hideg, nincs munka, nincs kenyér... vagy másért, akarmiért... akárkiért. És dobogó szívvel nézetem, hogy mibe fog az odalent.

Elindult. Ment lassan előre — szinte éreztem — nyugodtan, megfontoltan. Megállás nélkül: a hideg, piszkos vízbe... már a térdéig ér... még tovább... minden lépéssel feljebb csapdossák a hullámok... mellett veri a víz és megy tovább szüntelen, — a szívem a torkomban dobog, a lélekzetem eláll... magam csak a feje látszik... néhány lépés még és vége.

A villamos telve van emberekkel. Kiáltani szeretnék segítségért. Le akarnék kiáltani a hullámok közé kétségbeesett sikoltással:

— Megállj!... Ne tovább!...

Mi haszna?!... Amaz ott meg nem áll... megy rendületlenül... egy gondolat és üres a víz színe.

A következő pillanatban háztömbök takarták el a folyamat előlem. A homály teljesen leszállt és én el akarom hitetni magammal, hogy amit láttam, káprázat volt. Körülöttem zsionganak az emberek, de a szívem egyre zakatol és kimeredt szemekkel most is látom, amint egy ember megy lassan, nyugodtan, rendületlenül a mélységes vizek fenekére...

A halál lovagja volt. Láttam egyszer, bánatos őszi estén...

A FAKÓ EMBER TRAGÉDIÁJA.

Gondolkoztam sokáig, hogy elmondjam-e ezt a történetet. Szó sincs róla, hogy valami érdekes volna; talán csak nekem érdekes, talán csak az én lelkemet illette meg a fakó ember tragédiája.

Vendéglőben ismerkedtünk meg. Egymagában ült az asztalnál estéről estére. Az arca szeplős volt, a bajusza vereses, fásult bánat és szomorúság feküdt el szögletes arca minden vonalában. Csodálatosan fakó ember volt: mint akit nagy szenvedések korbácsoltak végig. Nekem legalább úgy tetszett és látása mély sajnálkozást és rokonszenvet kejtett bennem. Megismerkedni nem akartam vele, mert az élet szomorú

emberek nélkül is szomorú, de egy estén mégis találkoztunk. Csak az ő asztalánál volt hely a vendéglőben; mintha mindenki kikerülte volna. Leültem az az asztalhoz és bemutatkoztam, megmondotta a nevét ő is.

Felkapott operettkeringőt játszott a cigány, csörömpölte a tányérok s jökdévkü hölgyek fecsegtek ki-prult arcu urakkal... új ismerősöm hozzám fordult. Szinte megbántam, hogy az asztalhoz ültem. Elbeszéli majd — gondoltam — hogy ki és mi ő, aztán megkérdez engem is. De más történt, hogy miért szólt hozzám bizalmasan, ma sem tudom. Ép az előbb ismerkedtünk meg... taitán az arcomból olvasta ki, hogy nem fogom kigunyolni. A fakó ember hozzám fordult és rövid szakgatott mondatokban kezdett beszélni. A hangja tompa és színtelen volt, szemét a tányérjára szegezte.

— Képzeld, milyen furcsát álmodtam az éjjel... találkoztam a volt ideálommal. Bevitotta a szobám ajtaját és belépett. A pamlagra ültetett maga mellé és azt kérdezte tőlem:

— Hát nem feledte még el?

— Hát lehet azt elfeledni? — mondtam.

— És ha elégtételt adok? — szólt.

— Magy elégtételnek kell annak lenni — feleltem.

— Ha kijelentem, hogy mátfél fogva jegyesek vagyunk...

A válaszomat sem várta... magához huzta a fejemet és megsókolta az ajkamon... Azután felébredtem... Befejezte. Talán a feleletemet várta.

De nem tudtam felelni. Kimondhatatlan bánat és szomorúság feküdt rá a lelkekre és a fakó ember bánata a szívemre szállott, mintha ölmes köd feküdnék el sötétben. Megértettem, hogy az elmondott álom a fakó ember nagy-nagy tragédiája... aki arról álmodozik, hogy egy leány megszólítja... megsókolja... megfészenek mondja magát. És oly visszásnak éreztem, hogy a teremben szól a zene, fecsegnek az emberek, hogy nagy, fájdalmas némaságban nem érzik át a fakó ember tragédiáját.

B. J.

Szerkesztő: ERNSZT JÓZSEF.

Hirdetések jutányos áron

felvétetnek

a

BAJA

kiadóhivatalában.

Papir- és írószer-kereskedés

■ KÖNYVNYOMDA ■

KAZAL JÓZSEF - BAJA

Telefon 45 **Vörösmarty Mihály-utca 6** Telefon 45

Könyvnyomdai munkák készítése a legizlésesebb kivitelben. Ügyvédi és községi nyomtatványraktár

Fränkl Ignác
BAJA, Budapesti-ut 15.

Ajánlja dus raktárát elsőrendű

varró-, kötőgég-, kerékpár- és grammofonokból, valamint mindezek alkatrészeiből.

J a v i t á s o k

szakszerű műhelyemben a legjutányosabban eszközöltnék.

➔ Kedvező fizetési feltételek! ➔

Hazai Általános Biztosító Részvény-Társaság.

A társaság elvállal biztosításokat

tűz- és jégkárok ellen (a villámcsapás által okozott tüzkárokat is megtéríti). A biztosítás egyéb ágazataiban is a közönség rendelkezésére áll. Díjtételei olcsók és előnyösek, kárait gyorsan és méltányosan rendezzi, ügyfeleinek érdekeit minden tekintetben megóvjva.

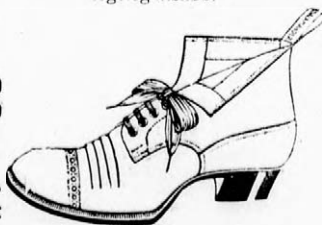
Kötvénykiállító főügynökség: B A J A.

(Városi bérház.)

Azt még nem hallottam,
hogyan valaki a

„SALAMANDER”
cipőről nem a legnagyobb elismeréssel nyilatkozott volna. Egy kísérlet meggyőzi Önt is, hogy a „SALAMANDER”
cipő a legtartósabb, legszebb és lelegegánsabb.

Egységár — — — K 16:50
Luxus kivitel — — — K 20:50

A valódi „SALAMANDER” cipő

Baján **Rózsahegy József** cipőüzletében kapható
kizárólag városi bérház.

Minden izlésnek megfelelő
CSINOS **DIVATOS**
fényképeket
ugyszintén
fényképnagyításokat
KÉSZIT

Nesselroth Bernát fényképész

Baja, Szent István-tér II-ik szám.
(Fischer-ház.)